

Kracht

Op volle kracht in de prestatiesamenleving
IFES Jaarthema 2018-2019

ifes
Nederland

In de Jaren 90 voerde het Amerikaanse bedrijf Enron het 'Rank and Yank appraisal system' in - letterlijk: 'Beoordeel en Ruk-uit beloningssysteem'. Vanaf dat moment werden de prestaties van alle werknemers - het hele jaar door - individueel gemonitord. Er kwam een jaarlijkse beoordelingsronde waarbij de beste 10% publiekelijk werd geëerd. De onderste 10% werd publiekelijk vernederd, met naam en toenaam op de website vermeld en ontslagen.

Het gevolg? Veel paniek onder de werknemers. Enorme stress. Collega's werden concurrenten. Werknemers gingen hun resultaten vervalsen, en niet veel later ging het bedrijf door alle fraude ten onder.

Is dit een beeld voor wat er in onze samenleving gebeurt? We leven in een 'Enron-maatschappij', zegt psychiater Paul Verhaege (*Identiteit*). Ieder-voor-zich wil 'uitblinken', bij de beste 10% horen. We zijn elkaars concurrenten geworden, en doodsbang 'onderaan' te eindigen als *nobody*, als loser.

Verhaege kwam tot deze conclusie via de verhalen van patiënten uit zijn praktijk. Bij IFES zien we hetzelfde, vanuit het optrekken met studenten. Gemiddeld zijn is voor de student van nu niet meer genoeg. Wie 'slechts' één studie doet hoort er niet helemaal meer bij. Een relevante bijbaan, een buitenlandervaring en liefst een tweede studie worden steeds meer de norm. Iedereen wil uitblinken.

Sommigen houden deze immense druk vol en komen als 'winnaars' uit de bus. Ze worden op allerlei manieren op een podium getild als bewijs *dat dit dus mogelijk is*. Kijk! Als je hard je best doet, als je ambitieus bent, dan kun je hier komen!

Maar een groeiende groep opgebrande, uitgebluste, depressieve en angstige studenten toont de duistere keerzijde van onze ambitieuze samenleving. "Uit een recent onderzoek naar studentenwelzijn [door hogeschool Windesheim], blijkt dat *de helft* van de studenten psychische problemen als angst- en depressieklachten ervaart." (*De Volkskrant*, 3 september 2018).

De helft! Dat zijn jonge mensen die in de kracht van hun leven al opgebrand zijn onder alle verwachtingen. Het zijn twintigers, tieners soms, die voordat hun leven goed en wel begonnen is overweldigd worden door alle verwachtingen en niets liever willen dan in hun bed blijven liggen. Gebukt onder de druk 'iemand te worden' vragen ze zich af: *waar haal ik de kracht vandaan?*

Terwijl media er over schrijven, onderwijsinstellingen actieplannen maken en de politiek zich begint te roeren nemen we als IFES onze geheel eigen rol in. Tegenover het 'Enron-verhaal' dat studenten steeds horen ('je moet uitblinken!', 'als je hard je best doet kun je alles bereiken!') staan wij in de studentenwereld met het verhaal van Jezus.

In één-op-één gesprekken, in kleine groepen en op grote conferenties vertellen we het verhaal over *wáár* geluk - 'leven in alle volheid' - dat niet wordt gevonden 'bovenaan de ladder', maar in het voetspoor van Jezus die 'nooit ver van ons is', zelfs niet in het diepste dal omdat hij daarin zelf is afgedaald. We vertellen het verhaal over een God voor wie we niet hoeven uitblinken, maar door wie we intens geliefd zijn voordat we iets gepresteerd hebben.

En in het kader van ons jaarthema dit jaar - **KRACHT** - **Floreren in de prestatiesamenleving** - vertellen we over hoe 'overweldigend groot de krachtige werking van Gods macht is' (Efeze 1:19). Dit is Gods macht van liefde, die Christus opwekte uit de dood (v20). Een kracht die ons laat opstaan in een nieuw leven: op 'de weg van liefde, zoals Christus, die ons heeft liefgehad' (5:2).